3. Subsidiariai, ar atsižvelgiant į 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006 3 ir 4 straipsnius ir visas viršesnes Europos pirminės teisės normas ir principus 2006 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 968/2006 4 straipsnis negaliotų, jeigu jį reikėtų aiškinti taip, kad prie 1 dalies a ir b punktuose nurodytų įrenginių reikia priskirti ir tuos, kuriuos cukrų gaminančios įmonės naudoja cukraus laikymui ir pakavimui, turėdamos tikslą jį parduoti, nes akivaizdu, jog Reglamentu Nr. 320/2006 siekiamas tikslas — neleisti įmonei naudotis gamybos pajėgumais, o ne atimti iš jos galimybę paprasčiausiai veikti prekybos produktu sektoriuje, naudojant cukrų, pagamintą taikant kitų įrenginių ar įmonių gamybos kvotas?

4. Be to, ar bet kuriuo atveju 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006 3 ir 4 straipsniai ir 2006 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) 4 straipsnis galiotų atsižvelgiant į viršesnes Europos pirminės teisės normas ir principus, jei juos reikėtų aiškinti taip, kad sąvoka „gamybos įrenginiai“ arba „tiesiogiai susiję su gamyba“ įrenginiai apima tuos, kuriuos cukrų gaminančios įmonės naudoja cukraus laikymui ir pakavimui, turėdamos tikslą jį parduoti?

(1) OL L 58, p. 42.
(2) OL L 176, p. 32.

2012 m. balandžio 23 d. *Consiglio di Stato* (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Eridania Sadam SpA prieš AGEA ir Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali*

(Byla C-189/12)

(2012/C 194/22)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantė: Eridania Sadam SpA

Kitos proceso šalys: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006 (1) 3 ir 4 straipsniai ir 2006 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 968/2006 (2) 4 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad sąvoka „gamybos įrenginiai“ neapima įrenginių, kuriuos cukrų gaminančios įmonės naudoja cukraus *packaging* veiklai, turėdamos tikslą jį parduoti, ir kad todėl tokių įrenginių, kaip antai aruodai, atveju kiekvieną kartą reikia atlikti analizę, ar šie įrenginiai susiję su „gamybos linija“, ar su kita negamybine veikla, kaip antai *packaging* veikla?

2. Subsidiariai, ar atsižvelgiant į 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006 3 ir 4 straipsnius ir visas viršesnes Europos pirminės teisės normas ir principus 2006 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 968/2006 4 straipsnis negaliotų, jeigu jį reikėtų aiškinti taip, kad prie 1 dalies a ir b punktuose nurodytų įrenginių reikia priskirti ir tuos, kuriuos cukrų gaminančios įmonės naudoja cukraus *packaging* veiklai, turėdamos tikslą jį parduoti, nes akivaizdu, jog Reglamentu Nr. 320/2006 siekiamas tikslas — neleisti įmonei naudotis gamybos pajėgumais, o ne atimti iš jos galimybę paprasčiausiai veikti prekybos produktu sektoriuje, naudojant cukrų, pagamintą taikant kitų įrenginių ar įmonių gamybos kvotas?

3. Be to, ar bet kuriuo atveju 2006 m. vasario 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 320/2006 3 ir 4 straipsniai ir 2006 m. birželio 27 d. Komisijos reglamento (EB) 4 straipsnis galiotų atsižvelgiant į viršesnes Europos pirminės teisės normas ir principus, jei juos reikėtų aiškinti taip, kad sąvoka „gamybos įrenginiai“ arba „tiesiogiai susiję su gamyba“ įrenginiai apima tuos, kuriuos cukrų gaminančios įmonės naudoja cukraus *packaging* veiklai, turėdamos tikslą jį parduoti?

(1) OL L 58, p. 42.
(2) OL L 176, p. 32.

2012 m. balandžio 26 d. pareikštas ieškinys byloje *Europos Komisija prieš Bulgarijos Respubliką*

(Byla C-198/12)

(2012/C 194/23)

Proceso kalba: bulgarų

Šalys

Ieškovė: Europos Komisija, atstovaujama T. Scharf, O. Beynet, S. Petrova

Atsakovė: Bulgarijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

Europos Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1. Konstatuoti, kad Bulgarijos Respublika pažeidžia savo pareigas leisti visiems rinkos dalyviams naudotis didžiausiais pajėgumais, o būtent virtualaus dujų tiekimo priešinga kryptimi paslaugomis, kaip reikalaujama pagal Reglamento (EB) Nr. 715/2009 (1) 14 straipsnio 1 dalį ir 16 straipsnio 1 dalį bei 2 dalies b punktą.

2. Priteisti iš Bulgarijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu Komisija siekia, kad būtų pripažinta, jog Bulgarijos Respublika nevykdo pareigų, jai nustatytų pagal Reglamento (EB) 715/2009 14 straipsnio 1 dalį ir 16 straipsnio 1 dalį ir 2 dalies b punktą, kurie atitinkamai pakeičia panaikinto Reglamento (EB) 1775/2005 4 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnio 1 ir 2 dalis.

Minėtos pareigos yra šios:

— pareiga užtikrinti visiems rinkos dalyviams galimybę naudotis didžiausiais pajėgumais, o būtent virtualaus dujų tiekimo priešinga kryptimi paslaugomis, kaip reikalaujama pagal Reglamento (EB) Nr. 715/2009 14 straipsnio 1 dalį ir 16 straipsnio 1 dalį bei 2 dalies b punktą.

Bulgarijos valdžios institucijų teigimu, minėta pareiga užtikrinti didžiausius pajėgumus nevykdoma, nes dujų tranzito sistema ir Bulgarijos Respublikos nacionalinė dujų tiekimo sistema nėra fiziškai sujungtos ir joms taikoma skirtinga teisinė tvarka.

Kaip kitą minėtos pareigos nevykdymo priežastį Bulgarijos valdžios institucijos nurodo tris galiojančius tarpvyriausybinius susitarimus, sudarytus 1986 ir 1989 m. tarp Bulgarijos Respublikos ir SSRS vyriausybės.

Komisija teigia, kad jei 1998 m. balandžio 27 d. prekybos sutartis tarp OOO „Gazprom“ ir „Bulgartransgaz“ EAD, sudaryta minėtų susitarimų pagrindu, yra kliūtis įvykdyti pareigą suteikti didžiausius pajėgumus, remdamasi SESV 351 straipsnio 2 dalimi, Bulgarijos Respublika turi imtis visų priemonių, būtinų pašalinti šį galimą nesuderinamumą su ES teise.

([1]) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2009 dėl teisės naudotis gamtinių dujų perdavimo tinklais sąlygų, panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 1775/2005 (OL L 211, p. 36).

2012 m. gegužės 3 d. *Corte di Appello di Roma* (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Martini SpA prieš Ministero delle Attività Produttive*

(Byla C-211/12)

(2012/C 194/24)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte di Appello di Roma

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Martini SpA

Atsakovė: Ministero delle Attività Produttive

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2000 m. birželio 9 d. Europos Komisijos reglamento (EB) Nr. 1291/2000 ([1]) 35 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad jame numatyta sankcija negrąžinti viso užstato, kurį turi sumokėti Bendrijos ūkio subjektai, turintys importo ir (arba) eksporto licencijas produktui, kuriam taikomas bendras grūdų rinkos organizavimas, iš esmės siekiama, atgrasinti minėtus ūkio subjektus nuo pagrindinių įsipareigojimų (importuoti arba eksportuoti atitinkamoje licencijoje nurodytus grūdus), kurių jie turi laikytis vykdydami operaciją, kurios atžvilgiu jiems buvo išduota licencija ir buvo sumokėtas užstatas, nevykdymo?

2. Ar Reglamento (EB) Nr.1291/2000 35 straipsnio 4 dalies nuostatos, kuriomis reglamentuojami išduodant importo licenciją sumokėto užstato grąžinimo terminai ir tvarka, turi būti aiškinamos taip, kad sankcijos už šalutinių įsipareigojimų nevykdymą, kurį dažniausiai sudaro pavėluotas įrodymų apie tinkamai įvykdytą importą pateikimas (ir iš to išplaukiantis pavėluotas atitinkamų reikalavimų grąžinti sumokėtą užstatą pareiškimas), dydis turi būti nustatomas neatsižvelgiant į konkretaus užstato, kuris visiškai negrąžinamas nesilaikant vieno iš su šia importo operacija susijusių pagrindinių įsipareigojimų, dydį, tačiau turi būti nustatomas atsižvelgiant į normalų užstato, kuris taikomas atitinkamu laikotarpiu įvykdytoms šios rūšies produktų importo operacijoms, dydį?

3. Ar minėto Europos Komisijos reglamento (EB) Nr. 1291/2000 35 straipsnio 4 dalies c punkto dalis, kurioje numatyta, kad „tais atvejais, kai tam tikram produktui išduodamos licencijos ar sertifikatai, numatantys skirtingą užstato dydį, apskaičiuojant negrąžintiną sumą imama <…> importui <…> taikoma norma“, turi būti aiškinama taip, kad tuo atveju, kai grūdų importą tinkamai įvykdo Bendrijos ūkio subjektas, už termino pateikti įrodymų apie įvykusį importą į Europos Bendriją praleidimą turi būti taikoma sankcija, kurios dydis apskaičiuojamas pagal mažesnį importo užstato dydį, galiojusį tuo laikotarpiu, kai šis produktas buvo importuotas, neatsižvelgiant į individualias muitų sąlygas (kaip nurodė *Martini*) arba tik esant tokioms pačioms individualioms muitų sąlygoms (kaip nurodė Italija)?

([1]) OL L 152, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 29 t., p. 145.